

§ 3.

Forfaavidt angaaer den Deel af Stadsens Grund, der nærmest benyttes til Gaardsplads, Dplagsplads eller anden industriel Virksomhed og navnlig hele den Grund, der ligger indenfor Fæstningsgravens yderste Omkreds, og de tættere bebyggede Dele af Grunden udenfor denne Omkreds i det Omfang, som til enhver Tid bestemmes og bekendtgjøres af Kommunalbestyrelsen, henregnes, saafremt ikke Andet hjemles ved Kontrakt eller anden gyldig Bestemmelse, til lovligt Hegn ifkun Grundmur, Bindingsværk, Plankeværk og Ternplader eller andet Hegn, som efter Bestemmelse af det sagkyndige Skjøn (§§ 16, 20 og 21) kan sættes ved Siden deraf, og blive iøvrigt Reglerne i § 2 anvendelige ogsaa for denne Del af Stadsens Grund med Hensyn til Spørgsmaalet om Hegnets Høide, ligesom der ogsaa med Hensyn til Hegn imod offentlig Gade eller Vej paa denne Del af Grunden skal forholdes efter den til enhver Tid gjældende Byggeløvs Forrifter.

§ 4.

Enhver Eier eller den, som træder i Eiers Sted, er pligtig til, naar Nabogrundens Eier forlanger det, mod hans Grund at sætte og vedligeholde halvt lovligt Hegn. Forpagtere eller Leiere ere kun pligtige at bære Udgifter ved nyt Hegns Reising eller ældre Hegns Vedligeholdelse, naar og forfaavidt saadant er paalagt dem ved Forpagtnings- eller Leikontrakt eller anden gyldig Dverenskomst mellem Eier og Forpagter eller Leier. Forholdet mellem Eier og Forpagter eller Leier er Naboen uedkommende, og denne kan med Hensyn til Forhold, hørende under nærværende Lov, kun henholde sig til Eieren eller hvem der træder i hans Sted.

Hvo som har at vedligeholde en større Hegnskræning end halvt Hegn imod sin Nabo, skal, naar han paa den Del af Hegnskræningen, som overstiger Halvdelen, har opført et lovligt Hegn, og dette er i god Stand efter at have staaet i mindst 3 Aar, have Ret til at paastaa, at hans Nabo for Eftertiden skal overtage Vedligeholdelsespligten af den Del, der overstiger fornævnte Halvdel. Herfra undtages de Tilfælde, i hvilke den større Hegnsbryde grunder sig paa Dverenskomst eller anden særlig Aldoms, ligesom det heller ikke, uden at det sagkyndige Skjøn finder Saadant begrundet i Omstændighederne, kan paalægges en Nabo at overtage større Vedligeholdelsesbryde end ved et Hegn af sædvanlig lovlig Bessaffenhed.

§ 5.

Med Hensyn til Hegns Reising deles Hegnslinien saaledes mellem de tilstødende Eiendomme, at enhver af disse, saavidt muligt, faar sit Hegnsstykke i en samlet Strækning, og at der ikke tildeles Noget Hegn mod anden Mandts Have, Gaards- eller Husplads, medmindre tvende Haver, Gaards- eller Huspladse støde sammen, eller en lige Deling af Hegnslinien, ikke paa anden Maade kan opnaaes.

I Mangel af mindelig Dverenskomst mellem Naboerne afgjøres det ved sagkyndigt Skjøn (§§ 16, 20 og 21), hvorledes Hegnslinien skal deles, saavel som inden hvilken Tid Hegnet skal være færdigt.

Naar nyt Hegn forlanges reist, bør dette saavidt muligt opføres inden 1 Aars Forløb, dog kan saavel Afkortelse af denne Frist som Udsættelse efter Bestemmelse af det sagkyndige Skjøn finde Sted, hvor Omstændighederne tale derfor, men Udsættelse ikke udover 5 Aar, og forfaavidt Udsættelse tilstaaes udover 3 Aar, skal den, der har forlangt Hegnet reist, efter Forløbet af 3 Aar kunne foranstalle det Tilbagestaaende opført mod at erholde Udgifterne derved tilbagebetalt af den Paagjældende med Halvdelen ved Udgangen af hvert af de to paafølgende Aar. Hvor Hegnet skal bestaa i Tjørn eller anden Hegnsplantning, som først efter en længere Aarrække kan afgive det fornødne Hegn, bliver det i Mangel af mindelig Dverenskomst nærmere ved Skjønet at bestemme, hvorledes et saadant midler-